

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Burchardi VVormaciensis Ecclesiae Episcopi,
Decretorum Libri XX. ex Consiliis, & orthodoxoru[m]
patru[m] Decretis, tum etiam diuersaru[m] nationum
Synodis, ceu loci communes congesti, in quibus ...**

Burchardus <Wormaciensis>

Parisiis, 1549

Quòd Deus sic iuramenta perceperit, vt ille cui iurata fuerint. x.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10722

De eadem re. Cap. IX.

Siquis se peierauerit, & alios sciens in perivrium duxerit, XL. dies in pane & aqua, & VII. sequentes annos *Ex decr. Pelagii p. ca. 11* pœniteat, & nunquam sit sine pœnitentia. Et alij si conscij fuerant, similiter pœniteant: sin autem, singuli vt perivrium non sponte commissum, pœniteant.

Quod sic Deus iuramenta perceperit, vt ille cui iurata fuerint. Cap. X.

Sicut mentiri non potest qui non loquitur, sic peierare non potuerit, qui iurare non appetit. Cauendum igitur est iuramentum, nec eo vtendum, nisi sola necessitate. Non est contra Dei præceptum iurare, sed dum vsum iurandi facimus, periurij crimen incurrimus. Nunquam ergo iurat, qui peierare timet. Multi dum loquuntur, iurare semper delectantur, dum oporteat hoc tantum esse in ore, est, est, non, non. Amplius enim quam est, & non est, à malo est. Multi vt fallant peierant, vt per fidem sacramenti, fidem faciant verborum: sicque fallendo dum peierant, & mentiuntur, hominem incautum decipiunt. Interdum & falsis lacrimis seducti decipimur, & creditur dum plorant, quibus credendum non erat. Plerunque sine iuramento loqui disponimus, sed incredulitate eorum qui non credunt quod dicimus, iurare compellimur, taliq̃ necessitate iurandi consuetudinem facimus. Sunt multi ad credendum pigri, qui non mouentur ad fidem verbis. Grauius autem delinquant, qui sibi loquentes iurare cogunt. Quacunque arte verborum quisque iuret, Deus tamen, qui conscientie testis est, ita hoc accipit, sicut ille cui iuratur intelligit. Dupliciter autem reus erit, qui & Dei nomen in vanum adsumit, & proximum dolo capit. Non est conseruandum sacramenti quod malum incaute promittitur, veluti si quis piam adultera perpetuam cum ea permanendi fidem polliceatur. Tolerabilius est enim non implere sacramentum, quam permanere in stupri flagitio. Iurare, est Dei illa prouidentia, quæ statuit non euellere statuta. Pœnitentia autem Dei, rerum mutatio est. Non pœnitere autem, statuta non reuocare, vt est illud: Iurauit dominus & non pœnitebit eum, id est, quæ iurauit, non mutabit.

Ex dictis S. Isidor.